

Script

Rozengeur & Wodka Lime

Seizoen 6 Aflevering 9 (74)

Auteur Maarten van der Duin

Website www.wildwords.nl

Email maarten@wildwords.nl

Mobiel +31(0)6-38 915 590

RECAP (VORIGE AFLEVERINGEN)

- 73** Door onoplettendheid van Babette krijgt Sanne een ongeluk in bad. Dat wordt haar enorm kwalijk genomen door Dennis en Max wil dat er een einde komt aan alle pogingen om van Babette een moeder te maken. Die heeft echter voor het eerst echt iets gevoeld voor Sanne.
- 73** Celine vertelt over haar eerste vrijpartij met Stefan vlak na het eindexamen. Stefan probeert Alex door heel intiem te worden met Celine, voordat die haar wegbrengt naar het staatsexamen. Daar kan Alex zich moeilijk concentreren door de erotische fantasieën die ze heeft over Stefan. Uiteindelijk belanden ze met elkaar in bed.
- 73** Als Ursula afscheid wil nemen van Walter, komt Catherina in zijn plaats opdagen en waarschuwt de Duitse vrouw om van haar man af te blijven. Catherina wil per se aanwezig zijn bij het afscheid en kan zo voorkomen dat de minnares Walter weer inpalmt. Uiteindelijk wordt Walter door Catherina onderschept, als hij thuis zijn koffer aan het pakken is om te vertrekken naar Duitsland.
- 73** Jasper gaat door zijn rug bij het werken aan de boot en Donna wil van het hele plan afzien, omdat ze haar man niet wil kwijtraken. Als Walter hem overtuigt dat een verre zeereis met de boot een hachelijk avontuur wordt, gaat Jasper inderdaad overstag. Door zijn blessure moet Jasper als een oud mannetje door Donna gevoerd worden en die krijgt een angstvisioen over hun toekomst. Daardoor besluit Donna alsnog om door te zetten.

1 EXT. HUIS DONNA / ACHTERTUIN / OCHTEND 1

Een lege achtertuin. De boot is verdwenen en alleen de schragen zijn achtergebleven. Hier en daar liggen nog de resten van bouwmaterialen: touwen en bouwplastic. We horen de enthousiaste stem van Donna:

DONNA (VO)

We vertrekken vanuit Enkhuizen en dan varen we naar Urk. Ik heb voor de lunch gereserveerd in een heerlijk visrestaurantje.

De stem van Donna loopt door in de volgende scène:

2 INT. HUIS DONNA / WOONKAMER / OCHTEND 1

Donna loopt met een met folie overdekte schaal van de keuken naar een tafeltje in de kamer, waar een doos met champagne en meer overdekte schalen met hapjes staan.

DONNA

Met een beetje geluk houden we het droog vandaag en misschien krijgen we wel zon!

Jasper zit op de bank met een stuk bouwplastic in z'n handen en volgt Donna met een bedenkelijke blik. Donna zet de schaal op het tafeltje neer.

DONNA (CONT.)

En voor onderweg hebben we champagne, champagne, champagne en... Hapjes.

Ze kijkt tevreden naar de tafel die bomvol staat met flessen drank en schalen met hapjes.

DONNA (CONT.)

Meer dan genoeg voor iedereen.

JASPER

Iedereen?! Wie heb je allemaal uitgenodigd?!

DONNA

Mijn vriendinnen natuurlijk. Met aanhang. Ze mogen dit niet missen.

Jasper begint zich steeds onrustiger te voelen.

JASPER

Maar de zeilen zitten er nog niet op!

DONNA

Nou en?! We hebben toch een motor?!

JASPER

Straks gaat er iets stuk. Wie weet wat voor kinderziekten er nog opduiken.

DONNA

Dan is dit de perfecte gelegenheid om die te verhelpen.

JASPER

Het is gewoon te vroeg. We zouden eerst voorzichtige proefvaarten moeten maken.

DONNA

(Vrolijk) Dat doen we nu toch?!

Jasper zwijgt. Donna slaat van achteren haar armen om hem heen.

DONNA (CONT.)

Zeg, waar is mijn tijger gebleven met wie ik de wereldzeeën ga veroveren?!

Jasper forceert een glimlach.

DONNA (CONT.)

Ik heb alle vertrouwen in je, schat. Als jij iets maakt, dan is het goed. Daar twijfel ik geen seconde aan.

Jasper ontdooit een beetje.

JASPER

Ja, je hebt gelijk. We gaan van Enkhuizen naar Urk en weer terug. Da's maar vier uurtjes.

DONNA

Hoogstens.

JASPER

Wat kan ons nou gebeuren?!

3 INT. HUIS CATHERINA / WOONKAMER / OCHTEND 1

Als een gekooid dier loopt Walter door de woonkamer, terwijl we de stem van Catherina horen:

CATHERINA (O.S.)

Een rondje IJsselmeer. Donna staat erop dat we erbij zijn.

Nu zien we Catherina, die gekleed in badjas een ontbijt klaarmaakt.

CATHERINA (CONT.)

En waarom ook niet?! Even lekker uitwaaien. Best leuk, toch?!

Zonder haar aan te kijken, ijsbeert Walter verder.

WALTER

(*Afwezig*) Ja, ja.

CATHERINA

Een beetje varen. Hapjes. Champagne.
(*Nadrukkelijk*) En elkaar!

Plotseling grist Walter zijn jas van een stoel en trekt deze aan.

CATHERINA (CONT.)

Waar ga je naartoe?!

Een gespannen stilte.

WALTER

Een ehh... Trui. Ik ga een warme trui halen. Voor op de boot.

CATHERINA

(*Haastig*) Heb ik al.

Catherina loopt gejaagd naar de kledingkast en komt terug met een nieuwe, prachtige, groene trui en laarzen.

CATHERINA (CONT.)

Kijk. Je lievelingskleur. Heb ik gisteren voor je gekocht.

Walter knikt gelaten. Catherina houdt hem nauwlettend in de gaten.

CATHERINA (CONT.)

Koffie?!

4 INT. HUIS BABETTE / WOONKAMER / OCHTEND 1

Babette ligt lusteloos en verslagen op de bank. Max staat bij de tafel zijn koffie op te drinken. Naast hem de restanten van het ontbijt. Een gespannen sfeer.

MAX

Ga nou gewoon mee. Even lekker weg met je vriendinnen. Zal je goed doen.

Babette staart naar het plafond. Ze is volkomen uitgeblust.

MAX (CONT.)

Ik geef het wel door op de rechtbank. Iedereen zal het begrijpen.

Babette zwijgt.

MAX (CONT.)

Je zult zien, je knapt ervan op. Even geen werkstress.

Stilte.

MAX (CONT.)

Lekker in de frisse lucht. Mooie natuur om je heen.

Max gaat bij Babette zitten. Babette komt overeind en staat op. Zonder Max aan te kijken:

BABETTE

Okee. Ik ga mijn spullen pakken.

MAX

Heb ik al gedaan.

Max loopt de gang in en haalt een sporttas tevoorschijn. Hij staat er onhandig mee in zijn handen.

MAX (CONT.)

Ehh... Je rode jas. Nog een extra trui. Laarzen...

BABETTE

Bedankt.

Babette pakt de tas van hem aan. Ze kijken elkaar even aan. Dan draait Babette zich om en vertrekt.

5 INT. HUIS CATHERINA / WOONKAMER / OCHTEND 1

Catherina komt uit de gang met regenjassen en rubber laarzen.

CATHERINA

Je weet maar nooit, hè? Op het IJsselmeer kan het weer zomaar

omslaan. Zouden ze genoeg
zwemvesten aan boord hebben?

Ineens valt het Catherina op dat het wel erg lang stil
is. Ze draait zich om en ziet tot haar verbijstering dat
de kamer leeg is.

CATHERINA (CONT.)

Walter?!

In paniek rent Catherina naar de deur naar de slaapkamer.

CATHERINA (CONT.)

Walter!

Ze rent naar de gang: geen Walter. Dan rent ze naar de
deur richting keuken: geen Walter. Ze loopt gejaagd terug
de kamer in, niet wetend wat te doen. Ze vecht tegen haar
tranen. Dan komt Walter vanuit de gang de kamer binnen
met zijn jas aan, alsof er niets aan de hand is.

WALTER

Heb jij mijn autosleutels gezien?!

Catherina veegt haastig haar tranen weg en forceert een
glimlach.

CATHERINA

Nee.

Walter kijkt zoekend rond. Hij loopt naar een bijzet-
tafeltje en schuift een stapel tijdschriften opzij.

WALTER

Ik zou toch zweren dat ik ze hier
heb neergelegd.

Catherina houdt hem nauwlettend in de gaten, terwijl hij
naast en onder de bank naar zijn sleutels zoekt. Ze
schuift voorzichtig met een hand een sleutelbos over de
bar naar zich toe en laat deze in haar zak verdwijnen.

LEADER

6 INT. ANTI-KRAAKPAND / GANG / OCHTEND 1

Een enorme stapel kranten en reclamefolders wordt op een
hoop gesmeten. Een nerveuze Alex staat in de gang en
ploegt de post door. Bart helpt haar.

BART

Weet je wel zeker dat hij vandaag...

ALEX

Ja. Maar misschien krijg je alleen bericht als je bent geslaagd. Dus ben ik gezakt.

Bart zoekt tussen de oude kranten. Tegen beter weten in begint Alex de stapel post opnieuw door te ploegen.

CELINE (O.S.)

Zoek je iets?!

Alex draait zich met een ruk om. Celine komt de gang binnen, wapperend met een envelop. Alex en Bart kijken verbaasd op.

CELINE (CONT.)

Lag beneden.

Ze geeft Alex de envelop.

CELINE (CONT.)

Nou, maak open.

Alex geeft de envelop snel terug aan Celine.

ALEX

Doe jij maar.

Celine maakt de envelop open en leest de brief met een onbewogen gezicht.

ALEX (CONT.)

En?!

Celine zwijgt en kijkt bedenkelijk. Alex vreest het ergste. Bart pakt de brief van Celine over en leest. Ook zijn gezicht betreft.

BART

Ai.

ALEX

Ik wist het wel. Toen ik dat lokaal uitliep, wist ik al dat ik het had verpest. Ik voelde het gewoon. Shit! Moet ik weer een heel jaar wachten voordat ik...

CELINE

Gefeliciteerd!

BART

Goed gedaan!

Alex is beduusd. Ze grist de brief uit de handen van Bart en leest.

ALEX

Ik ben geslaagd!

CELINE

Natuurlijk ben jij geslaagd!

Alex omhelst Celine.

ALEX

Zonder jou was het me nooit gelukt.
Al die tijd die je erin hebt
gestoken. Echt, ik weet niet hoe ik
je moet bedanken.

CELINE

Ach, daar zijn vriendinnen toch voor.

7 INT. BERLAGE / OCHTEND 1

Een hypernerveuze Catherina zit aan een tafeltje met haar mobiel in haar hand en kijkt naar het display met daarop: WALTER. Ze twijfelt of ze hem zal bellen, maar doet het niet. Donna en Babette komen aanlopen met ieder een kleine weekendtas. Voordat ze iets kunnen zeggen:

CATHERINA

Hij heeft een taxi gebeld, toen hij
z'n autosleutels niet kon vinden.
Misschien is ie wel op weg naar die
hoer. Zit hij nu in de trein naar
Antwerpen. Of naar Berlijn.

Helemaal op van de zenuwen kijkt Catherina naar de uitgang.

CATHERINA (CONT.)

Alsof ik een hond heb, die ik niet
alleen kan laten, omdat ie anders
wegloopt. Maar een hond kun je
tenminste aan een ketting leggen.
Ik durf de deur bijna niet meer
uit, zo bang ben ik dat hij weg is,
als ik terugkom.

Donna en Babette wisselen een blik. Catherina kijkt opnieuw naar de deur.

DONNA

Hé... Je kunt er nou toch niets
meer aan doen. We gaan gewoon

lekker varen, met of zonder Walter.

CATHERINA

Nee, dat wil ik niet!

Babette en Donna kijken elkaar aan.

BABETTE

Ben je zo bang dat hij met iemand anders het bed in duikt?

CATHERINA

Nee hoor, ik wil gewoon in zijn buurt zijn.

Babette en Donna kijken haar glazig aan.

CATHERINA (CONT.)

Dat begrijpen jullie toch wel?!

BABETTE

Nee. Leg uit.

CATHERINA

Ik word gewoon helemaal gelukkig, als hij gelukkig is.

Ze werpt een vlugge blik naar de deur.

CATHERINA (CONT.)

Als hij een grote opdracht krijgt, loop ik drie dagen zingend door het huis.

Babette en Donna staren haar lichtelijk verbijsterd aan.

CATHERINA (CONT.)

En ook andersom. Als hij een opdracht misloopt, zit ik dagenlang in een dip, terwijl hij het allang weer vergeten is!

Stilte

BABETTE

Je laat je hele leven bepalen door een man.

Catherina kijkt haar niet-begrijpend aan.

CATHERINA

Ja, en?!

Babette is beduusd.

CATHERINA (CONT.)

Max heeft jou toch ook overgehaald
om vandaag mee te gaan?!

Babette is even uit het veld geslagen. Dan verschijnt
Walter in de deuropening.

CATHERINA (CONT.)

(Stralend) Ik wist het wel.

Donna en Babette kijken toe hoe Catherina op Walter
afvliegt en hem omhelst.

BABETTE

Ik ehh... Ik denk dat ik toch maar
niet mee ga. Dit is gewoon niks
voor mij. Natuur. Water. Rust.

DONNA

Drank. Hapjes.

BABETTE

Genieten jullie er maar van.

Donna kijkt even naar Walter, die al richting uitgang is
gelopen. Catherina loopt terug naar Donna en Babette.

CATHERINA

Zullen we gaan? Walter en ik hebben
er ontzettend veel zin in.

DONNA

Hou jij je niet teveel vast aan
Walter. Als hij vandaag niet gaat,
gaat hij morgen wel.

CATHERINA

Dat denk ik niet. Na vandaag wordt
alles anders. Dan wil hij nog maar
één ding: mij.

Voordat Donna iets kan zeggen, trekt Catherina een enorme
koffer met wieltjes onder de tafel vandaan. Ze kijkt haar
vriendinnen veelbetekenend aan en rijdt het ding naar
buiten, onder het verbaasde oog van Donna en Babette.

8 INT. HUIS DONNA / WOONKAMER / OCHTEND 1

Bart staat met een kitspuit in zijn handen.

BART

Onderwaterkit. Voor als de
bakboordnaad van de kiel begint te

lekker.

JASPER

Die scheur had je toch dichtgemaakt?!

BART

Jawel, maar weet jij veel hoe dat spul zich houdt. Het is maar een dun laagje, hoor.

Jasper fronst. Bart legt de tube in een plastic krat, dat vol zit met gereedschap, onderdelen, tubes en spuitbussen.

BART (CONT.)

Ik hoop dat het allemaal genoeg is.

Jasper kijkt ook naar de uitpuilende kist.

BART (CONT.)

Zwemvesten! Heb je die aan boord?!

JASPER

Ja. Maar die gaan we toch niet nodig hebben?

BART

Nee, tuurlijk niet. Maar iedere avonturier weet dat overmoed je grootste vijand is, nietwaar?

Jasper glimlacht geforceerd.

BART (CONT.)

Oh ja. Hou goed de brandstofleiding in de gaten. Als die het begeeft, dan heb ik hier ergens een reserve-slangetje tussen gestopt.

Bart graait tussen de spullen.

BART (CONT.)

Niet dus. Nou ja, dat loopt vast wel los. Je kunt ook niet met alles rekening houden.

Jasper knikt mechanisch.

BART (CONT.)

Maak je vooral geen zorgen. Het is een prima bootje. En ehh... Als er nou toch iets misgaat en je komt er helemaal niet meer uit, dan heb je altijd deze nog.

Hij pakt een grote vuurpijl en legt die bovenin de doos. Jasper kijkt er glazig naar. Bart grijnst en klopt hem joviaal op zijn schouder.

BART (CONT.)

Succes.

9 EXT. HAVEN & BOOT / BUMPER / MIDDAG 1

Beelden van een kleine jachthaven aan het IJsselmeer. Het geluid van krijsende meeuwen. Boten in verschillende soorten en maten dobberen rustig in het water. Een kroeg aan de kade. Touwen slaan tegen metalen masten.

10 EXT. HAVEN & BOOT / MIDDAG 1

Een vlaggetje met daarop in silhouet de Geertruida opklimmend tegen een reusachtige golf. Het vlaggetje wordt langzaam langs de mast omhoog gehesen door Jasper.

DONNA (O.S.)

Is het geen plaatje?! Moet je nou kijken, wat een droom! En die vlag, prachtig, hè. Heeft Jasper zelf ontworpen. De Geertruida voor wie geen golf te hoog is.

Vol trots staat Donna naast haar auto op de kade te genieten. Walter en Catherina met haar enorme koffer op wielen, komen naast haar staan.

DONNA (CONT.)

Daar ligt onze toekomst! Onze ontsnappingsroute. Geen gerace meer tegen de klok. Niet meer hoeven netwerken. Geen verjaardagen waar je helemaal geen zin in hebt. Vanaf vandaag zijn wij volkomen vrij!

Jasper voelt zich nogal opgelaten. Hij knoopt het vlaggentouw vast aan de mast.

DONNA (CONT.)

Ongelooflijk, hè?! Toen ik dat ding voor het eerst zag, dacht ik: dat gaat nooit lukken. Dat wordt één grote ramp. Nou, daar ben ik mooi van teruggekomen. (*Roept naar Jasper*) Je bent een echte vakman!

Jasper lacht maar wat.

DONNA (TEGEN WALTER, CONT.)

En jij vond het gekkenwerk!

WALTER

Ik was kennelijk iets te snel met mijn oordeel.

Jasper glimlacht geforceerd en denkt er het zijne van. Stralend van trots komt Donna naar Jasper toe en omhelst hem. Catherina trekt moeizaam de koffer over de loopplank, maar één van de wieltjes blijft steken.

STEFAN (O.S.)

Wacht even.

Catherina kijkt verbaasd om: achter haar staat Stefan die de koffer een stukje omhoog duwt.

STEFAN (CONT.)

Is Alex er nog niet?!

CATHERINA

Wat zou die hier moeten?!

STEFAN

Ze heeft me uitgenodigd om mee te varen.

Catherina is even verbaasd. Dan haalt ze haar schouders op:

CATHERINA

Die ligt allang met een ander in bed.

Voordat Stefan nog iets kan zeggen, is Catherina de boot al opgelopen.

11 INT. BOOT / VOORONDER / MIDDAG 1

Twee benen in mannenlaarzen komen de trap af naar het vooronder. Daar zit Alex verscholen en probeert door een patrijspoort te gluren. Ze kijkt op naar Jasper die de doos met reparatiematerialen opbergt.

ALEX

Staat hij er nog?!

JASPER

Ik geloof het wel.

Alex probeert een glimp van buiten op te vangen.

JASPER (CONT.)

Misschien een hele rare vraag, maar waarom zég je niet gewoon dat je

niet wilt dat hij meegaat?

ALEX

Dat kan niet. Ik kan absoluut niet in z'n buurt komen.

JASPER

Hoezo?! Wordt hij dan agressief?!

Hij kijkt verbaasd naar Alex, terwijl hij met een doekje wat denkbeeldig stof van een plint afpoetst.

ALEX

Nee, dan raak ik m'n verstand kwijt. Als ik hem zie, doe ik dingen, die ik anders nooit zou doen. Ik herken mezelf niet meer. *(Tegen zichzelf)* Nee, ik moet uit zijn buurt blijven.

JASPER

En hij?!

ALEX

Hij staat midden in de nacht voor mijn deur om te zeggen dat hij van me houdt. Hij belt me ieder uur en als er een dag geen lief cadeautje is gebracht, ben ik bang dat hem iets is overkomen.

JASPER

Klinkt serieus.

ALEX

Hij heeft tien jaar in mijn kop gezeten. En zodra ik hem weer zag... Baf.

JASPER

Wat is dan het probleem?!

ALEX

Zijn vriendin. Mijn vriendin. Ik kan het haar niet aandoen.

Jasper kijkt Alex aan.

ALEX (CONT.)

Wat zou jij doen: je vrouw laten vallen of je beste vriend?

JASPER

(Peinzend) Tja.

ALEX

Dat bedoel ik. Gaan we nou
alsjeblieft?!

12 INT. RECHTBANK / VERGADERZAAL / MIDDAG 1

Een drietal rechters bereidt zich voor op de aanstaande zitting. Eén van hen is zich aan het inlezen.

RECHTER 1

Meneer Elswout heeft zich
teruggetrokken als getuige. De
emotionele druk werd hem...

De rechter valt stil en kijkt overdonderd richting deur. Babette is binnengekomen met de sporttas nog in haar handen.

BABETTE

(Opgewekt) Goedemorgen.

Ook de twee andere rechters draaien zich verbaasd om.

BABETTE (CONT.)

Sorry, ik zat vast in het verkeer.

RECHTER 1

Je was er toch een dagje
tussenuit?!

Babette kijkt de rechter aan.

RECHTER 1 (CONT.)

Van Max hadden we begrepen -

BABETTE

Ik hou zelf mijn agenda bij. Daar
heeft niemand anders iets over te
zeggen.

Een korte, ongemakkelijke stilte.

RECHTER 1

Nou, prima.

Hij kijkt zijn collega even veelbetekenend aan en die pakt prompt zijn notitieblok en staat op van tafel.

RECHTER 2

(Grapt) Kan ik vanavond mijn vrouw
weer eens zien.

Hij verlaat de vergaderzaal en Babette neemt zijn plaats in.

13 EXT. HAVEN & BOOT / MIDDAG 1

De Geertruide koerst gestaag langs allerlei jachtboten en steigers naar de uitgang van de haven. Jasper staat als een trotse kapitein aan het roer met Donna aan zijn zijde. Op het achterdek zitten Catherina en Walter onderuitgezakt te genieten van de omgeving.

14 EXT. BOOT / DEK / MIDDAG 1

Op het achterdek heeft Catherina zich tegen Walter aangevleid.

CATHERINA (TEGEN WALTER)

Wat is dit geweldig, hè?! Wind,
water, vogels. Ik begin het wel te
begrijpen, hoor, wat Donna en Jasper
bedoelen. Dit is zo romantisch!

Ze pakt een chocoladereep van het dienblad.

CATHERINA (CONT.)

Nog een stukje?!

Ze scheurt de reep open en breekt een stukje af, dat ze aan Walter voert.

CATHERINA (CONT.)

Champagne?

Walter houdt een halfvol glas omhoog. Catherina vleit zich weer tegen hem aan.

CATHERINA (TEGEN DONNA, CONT.)

(Loom) Dit is gewoon genieten.
Echt. Meer heb je toch niet nodig?!

Op dat moment verschijnt Alex vanuit het vooronder met knipperende ogen tegen het daglicht. Catherina zit meteen overeind.

CATHERINA (CONT.)

Wat doet zij hier?!

DONNA

Dit heeft ze wel verdiend met het
behalen van haar Staatsexamen.

Ze slaat een arm om Alex heen.

DONNA (CONT.)

Rust lekker uit en vergeet alle

zorgen! Champagne?

ALEX

Dankjewel.

Donna duwt Alex een glas champagne in handen.

CATHERINA (TEGEN DONNA)

Waarom moet zij nou mee? Het zou toch een relaxed tochtje worden.

DONNA

Dat is het toch ook?

STEFAN (O.S.)

(Roept) Alex?! Hé, Alex!

De opvarenden kijken naar de laatste steiger van de haven. Daarop loopt Stefan breeduit zwaaiend met de boot mee.

ALEX

(*Binnensmonds*) Shit.

Catherina staat op en loopt naar het luik van het vooronder. In het voorbijgaan:

CATHERINA (TEGEN DONNA)

Misschien kunnen we Celine ook even oppikken?! Wordt het nog gezelliger.

Terwijl Catherina in het vooronder verdwijnt, zwaait Alex halfslachtig naar Stefan.

ALEX

(Roept) Ik bel je vanavond wel, oké?

Op de steiger is Stefan echter bij het einde aangekomen. Hij schopt zijn schoenen uit en gooit zijn jas op de grond.

ALEX (CONT.)

(Roept) Nee, niet doen!

Ook Donna, Jasper en Walter kijken verbijsterd richting Stefan.

15 INT. BOOT / VOORONDER / MIDDAG 1

In het vooronder heeft Catherina haar enorme koffer opengevouwen en haalt een jurk tevoorschijn die ze goedkeurend voor zich in de lucht houdt. Op het dek staat Alex nog steeds te roepen:

ALEX (O.S.)

(Roept) Alsjeblieft, blijf daar!

Een plons klinkt in de verte. Catherina kijkt even op.

ALEX (O.S., CONT.)

Wat een eikel! Wat een totale-
totale eikel!

Donna komt het vooronder ingevlogen.

DONNA

We krijgen er nog een passagier
bij. Hij is gewoon in het water
gesprongen!

Catherina reageert niet, maar kijkt weer naar haar jurk.

CATHERINA

(Zacht) Deze had ik aan toen ik hem
ontmoette. En deze schoenen.

Ze haalt een paar schoenen uit de koffer. Van buiten
klinkt weer Alex:

ALEX (OS, TEGEN STEFAN)

(Roept) Ga terug, alsjeblieft!
Straks vat je nog kou.

DONNA

Wat wil je daarmee?

Catherina houdt de jurk voor en draait naar Donna toe.

CATHERINA

Zo zag hij mij voor het eerst. En
de vonk sloeg meteen over. Ik stond
gewoon te trillen en hij ook.

Van buiten klinkt Stefans stem bevangen door het koude
water:

STEFAN (O.S., TEGEN ALEX)

Lieverd! Ik kom naar je toe.

CATHERINA

En ik wil dat hij weer hetzelfde
voelt. Vlinders, als hij naar me
kijkt.

ALEX (O.S., TEGEN STEFAN)

Je bent gek, helemaal gek.

Catherina begint zich om te kleden.

DONNA

(Voorzichtig) Moet je niet gewoon met 'm praten? Dat werkt soms heel verhelderend.

CATHERINA

Niet zo verhelderend als dit.

Met ontbloot bovenlijf staat ze voor een te kleine spiegel en trekt de jurk aan.

ALEX (O.S., TEGEN STEFAN)

O, schatje toch. Hou vol.

DONNA (TEGEN CATHERINA)

Maar hier? Op de boot?

Catherina draait zich naar Donna toe.

CATHERINA

Juist op de boot! Dit is de perfecte entourage voor liefde en passie. Kijk naar jou en Jasper. Op deze loveboat besloot je dat je met hem mee wilde. Net zoals Walter vandaag zal besluiten om echt voor mij te kiezen.

ALEX (O.S., TEGEN STEFAN)

Liefje, pak m'n hand.

Donna en Catherina luisteren hoe Stefan aan boord wordt getild.

DONNA

Tussen mij en Jasper zit het wel iets anders dan tussen jullie.

CATHERINA

Liefde is liefde. En waar gaat het nou om in de liefde? Wat zijn de dingen die je nooit meer vergeet?!

Donna kijkt Catherina vragend aan.

CATHERINA (CONT.)

Geluksmomenten. Grappige, bijzondere, dierbare herinneringen. Dat is toch zo?! Jullie nacht op deze boot toen jullie fantaseerden dat jullie op zee zaten. Die keer dat jij hem naar z'n werk bracht in een bakfiets versierd met bloemen.

Donna glimlacht bij de herinnering. Met de kleine spiegel in haar hand begint Catherina aan haar make-up.

DONNA

Hij zat op een troon als mijn koning.

CATHERINA

Ik zie hoe gelukkig jullie met elkaar zijn. Dat wil ik ook. Ik ga iets doen dat hij nooit meer vergeet.

Donna kijkt haar vertederd aan.

CATHERINA (CONT.)

Wat?!

DONNA

Niets. Ik heb je nog nooit zo lief gezien voor iemand.

16 EXT. BOOT / DEK / MIDDAG 1

De boot heeft inmiddels de haven verlaten en vaart op het IJsselmeer. Op het achterdek heeft Stefan een oude trui en regenbroek van Jasper aan en wrijft zijn haar droog met een handdoek.

ALEX

En als je nou verzopen was?!

Alex houdt Stefans natte kleren buitenboord en wringt er het laatste water uit.

ALEX (CONT.)

Hè? Als je nou eens onderkoeld was geraakt of iets met je hart? Dat water is ijskoud!

STEFAN

(Speels) Als, als, als. Als jij niet was weggegaan...

Maar Alex is nog zo verontrust, dat ze de natte kleren op zijn schoot gooit.

ALEX

Nee, serieus. Wat dan?!

STEFAN

Dan was jij me achterna gesprongen.
En dan had je me gered.

ALEX

Ha! Dacht het niet. Voordat ik in dat water...

Stefan pakt haar gezicht teder met beide handen en kijkt haar aan.

STEFAN (ONDERBREEKT)

Dan had jij me gered. Dat weet ik zeker. Anders had ik het nooit gedurfd.

Alex kijkt hem aan en glimlacht. Ze kussen. Maar dan slaat ineens de motor af. Alex en Stefan kijken naar Jasper achter het stuurwiel. Jasper kijkt naar Walter naast hem. Even gebeurt er niets.

JASPER

Wat is dit?! Hoe kan dit?

WALTER

Zit er wel genoeg brandstof in?!

JASPER

(Beledigd) Wat denk jij nou?!

Hij drukt een aantal knoppen in en haalt wat schakelaars om. Maar tevergeefs. De motor geeft slechts een protesterend kuchje. Jasper geeft zijn pogingen op en Donna verschijnt met een nieuwe fles champagne en wat toastjes aan dek.

DONNA (TEGEN JASPER)

Goed idee, dat je hem uitzet. Kunnen we tenminste echt van de natuur genieten.

Walter blikt opzij naar Jasper, maar die kijkt strak voor zich uit.

DONNA (CONT.)

Wat een zalige rust.

Ze strekt zich uit op het voordek.

17 INT. RECHTBANK / GANG / MIDDAG 1

Babette staat in de gang en neemt nog een laatste keer vluchtig het dossier door met een beker koffie in haar hand. Op de achtergrond staan de twee andere rechters koffie te drinken in een koffiehoeke.

MAX (O.S.)

Dit hadden we niet afgesproken.

Babette draait zich om. Max staat achter haar.

MAX (CONT.)

Waarom ben je hier? Jij hoort op de boot te zitten met je vriendinnen. Om te ontspannen. Als je nog weet wat dat woord betekent.

BABETTE

Een moeder die haar twee kinderen op gruwelijke wijze heeft vermoord wacht op mijn oordeel. Dat lijkt me nu even iets belangrijker dan een boottochtje.

Ze gooit haar lege bekertje in de prullenbak en wil de rechtszaal binnengaan.

BABETTE (CONT.)

Sorry, maar ik moet nu...

Max gaat voor haar staan en verspert haar de weg.

MAX (ONDERBREEKT)

Jij wilt het gewoon niet inzien, hè?!

Babette kijkt hem aan.

MAX (CONT.)

Jij bent geobsedeerd door je werk. Je blijft maar doorgaan en er is niets wat ik kan doen.

BABETTE

Probeer het dan ook niet en laat me alsjeblieft mijn gang...

MAX (ONDERBREEKT)

Ik kan je niet meer bereiken. Ik sta nu al weken, maanden aan de zijlijn toe te kijken hoe je steeds verder van me wegglijdt.

BABETTE

Ik doe mijn werk graag goed, dat is alles.

MAX

Ik heb je veel te lang in de verkeerde richting gesteund. Jouw ambitie richt onze relatie en jou zelf ten gronde.

BABETTE

Onzin. Je wist toch waar je aan begon?! Je wist dat je een relatie kreeg met iemand die rechter wilde worden en dat is precies wat ik nu ben.

Max wil reageren.

BABETTE (CONT.)

Ik heb er alles aan gedaan om dit te bereiken. Hobby's, sociale contacten, vrije tijd, jarenlang heb ik alles opzij gezet. En het is me gelukt. Op eigen kracht. En denk nou niet dat ik me dit door jou of wie dan ook laat afpakken.

MAX

En ben je er ook gelukkig van geworden?!

Babette zwijgt.

MAX (CONT.)

Kijk nou hoe je eraan toe bent. Ik herken je niet meer. Waar is die sprankelende vrouw gebleven die je was toen ik je net ontmoette?!

BABETTE

Misschien kennen we elkaar niet goed genoeg.

De rechters maken aanstalten om de rechtszaal binnen te gaan.

BABETTE (CONT.)

Mag ik er langs?!

MAX

Als jij die rechtszaal binnenloopt...

Babette kijkt hem aan.

BABETTE

Wat dan, Max?

Een moment blijven ze elkaar aankijken. Dan loopt Max bij haar weg.

18 EXT. BOOT / DEK / MIDDAG 1

De boot dobbert zonder aandrijving op het IJsselmeer. In de kuip wordt Alex gekust door Stefan, terwijl op het voordek Jasper en Walter over de handleiding van de motor gebogen zitten. Naast hen het krat met noodspullen van Bart.

WALTER

Dus de schakelstangen zijn
gesmeerd, de bougies zijn goed en
de impeller is nieuw?

JASPER

Ja. Hij moet het gewoon doen.

Vanuit het vooronder schalt opeens muziek over het water: *Couleur Café* van Serge Gainsbourg. Alex en Stefan kijken op en Walter en Jasper draaien zich om. Prachtig aangekleed en opgemaakt verschijnt Catherina uit de kajuit.

CATHERINA (TEGEN WALTER)

Dit nummer draaiden ze.

Ze beweegt naar Walter toe en hij kijkt haar niet-begrijpend aan. Catherina haalt een rode das van achter haar rug en drapeert hem over het krat van Bart.

CATHERINA (CONT.)

Het was een mooie, vroege
voorjaarsdag. Ik was al opgestaan
met de gedachte dat alles anders
zou worden.

Nonchalant leunt ze tegen de mast. Walter begrijpt nog steeds niet wat er gebeurt.

CATHERINA (CONT.)

Jouw rode das lag op een barkruk.
En daarom dacht ik: jij bent mijn
blind date. Van het relatiebureau.
Alles leek te kloppen.

Er begint bij Walter iets te dagen. Hij bekijkt haar jurk en glimlacht.

CATHERINA (CONT.)

Je was precies zoals ik het me had
voorgesteld. Je dronk een espresso,
las de krant en was onweerstaanbaar
sexy.

Walter wisselt een verbaasde blik met Jasper, maar die voelt zich nogal opgelaten en houdt zich liever afzijdig met zijn handleiding.

CATHERINA (CONT.)

Ik zei iets belachelijks over hobby's en jij vertelde dat je grootste hobby architectuur is. Ik natuurlijk nóg meer onder de indruk. Ik babbelde nerveus over mijn werk, loog dat ik een boerderijtje in Toscane had en ik bleef maar denken: wat een leuke man!

Walter grinnikt vertederd. Op de achtergrond komt ook Donna tevoorschijn die het spektakel gadeslaat.

CATHERINA (CONT.)

Ik doe alles om hem te versieren. Mijn liefste glimlach (*Ze glimlacht*). Mijn meest diepzinnige blik (*Ze doet het voor*). Ik lieg zelfs dat ik geen kinderen heb. Groot verraad, maar ik wil dat niets, maar dan ook niets deze ontmoeting verpest.

WALTER

Geen man, geen kinderen, geen konijn. Dat is wat je zei.

CATHERINA

(*Enthousiast*) Ja, dat klopt!

Ze glimlacht en wisselt een blik met Donna. Dit gaat de goede kant op. Catherina pakt Walter bij de hand en trekt hem richting kajuit.

CATHERINA

Ik wilde je mee naar huis slepen en bovenop je springen. Beetje plat misschien, maar dat is echt wat ik dacht. En jij?

WALTER

Ik dacht, dit moet absoluut de mooiste, charmantste en meest grappige verschijning zijn, die ik ooit ben tegengekomen.

Catherina kust Walter op de lippen. Dan fluistert ze hem in zijn oor:

CATHERINA

Ik heb een kamer gereserveerd voor ons. Hier beneden. Ga je met me mee?

Ontroerd kijkt Walter haar aan. Hij knikt.

WALTER

Heel graag.

Catherina wil het luik open duwen, maar dat zit op slot. Het vooronder is bezet.

CATHERINA

(*Onthutst*) Wat is dit nou?

Ze wisselt een blik met Donna, maar die gebaart dat ze het niet weet. Vanuit het vooronder klinkt het intieme geflikflooi van Alex en Stefan.

WALTER

Een dubbele boeking, vrees ik.

Catherina kookt van woede. Haar opzet is mislukt.

19 INT. BOOT / VOORONDER / MIDDAG 1

Kledingsstukken liggen verspreid op de grond. Een halfontklede Alex zit bovenop Stefan, die languit op bed ligt. Voorovergebogen kust ze zijn hals en schouders. Beiden negeren het gebonk op de kajuitdeur.

STEFAN

Tien jaar is niks. Ik had je nooit uit mijn hoofd gekregen. Al had het vijftig jaar geduurd.

Alex gaat overeind zitten en kijkt hem uitdagend aan.

ALEX

Hoe zou je me dan herkennen?

Stefan laat zijn handen over haar borsten glijden.

STEFAN

Aan je ogen, je handen, hoe je beweegt.

Alex glimlacht en buigt zich voorover om zijn gezicht te kussen.

ALEX

Over vijftig jaar herken ik mezelf niet eens.

Een lange intense kus. Een mobiel begint te piepen. Beiden negeren het geluid, maar het blijft maar doorgaan. Alex strekt haar hand uit naar haar spijkerbroek en haalt een mobiel tevoorschijn met op het display: CELINE.

STEFAN

Niet opnemen.

Even kijken beiden elkaar gespannen aan. Dan neemt Alex op.

ALEX (IN MOBIEL)

Hai.

CELINE (V.O., VIA MOBIEL)

Is hij bij jou?

Alex kijkt Stefan veelbetekenend aan. Beiden verroeren zich niet meer.

ALEX

(Verward) Wie?

CELINE

Stefan. Is hij bij jou?

Alex probeert zich te herstellen:

ALEX

Ik zit midden op het water!

In één klap verdwijnt alle achterdocht van Celine.

CELINE (VO)

(*Ellendig*) Ik begrijp er niets van. We hadden ons allebei verslapen vanmorgen en hij moest zich haasten naar z'n werk. Maar ik bel net het bureau, blijkt hij vandaag vrij!

ALEX

Heb je het wel goed begrepen?!

CELINE (VO)

Natuurlijk. En ik kan hem nergens bereiken!

Het is even stil.

CELINE (VO)

Ik heb zijn voicemail al twee keer ingesproken maar hij belt niet terug.

ALEX

Maak je nou maar niet teveel zorgen. Er is vast een verklaring voor.

CELINE (VO)

Misschien wil ik die helemaal niet

weten.

Met één hand streelt Stefan het bovenbeen van Alex.

ALEX

Haal je nou geen rare dingen in je
hoofd. Hij houdt zielsveel van je.

Ze houdt de hand van Stefan van haar been weg. Even is
het stil, als Alex de juiste woorden zoekt om haar
vriendin te troosten.

ALEX (CONT.)

Je hoort toch hoe hij over je
praat. Altijd zo enthousiast. Hij
is echt gek op je.

Stefan kijkt Alex aan, maar zij ontwijkt zijn blik.

CELINE (V.O.)

Ik weet het niet.

Lange stilte. Dan een snik van Celine. Alex weet niet
meer wat ze moet zeggen. Stilte. Weer een snik.

CELINE (V.O., CONT.)

Ik bel je straks wel terug, oké?

Voordat Alex nog iets kan zeggen, heeft Celine al
opgehangen. Alex klikt haar mobiel uit en gaat naast
Stefan op bed liggen. Iedere passie is verdwenen.

ALEX

Zo kunnen we niet doorgaan.

20 INT. RECHTBANK / KANTOOR BABETTE / MIDDAG 1

CROSS: 21 EXT. BOOT / KUIP / MIDDAG 1

BOOT: Donna staat bij de reling met een glas champagne in
haar handen en kijkt genietend uit over het water. Tegen
niemand in het bijzonder:

DONNA

Wat een heerlijke dag. Al die mooie
natuur. Dat water. Ik word er zo
rustig van.

Met sombere gezichten zitten Catherina en Walter
verslagen naast elkaar op het voordek.

DONNA (CONT.)

Je gaat je echt afvragen waarom het
gewone leven altijd zo hectisch

moet zijn.

Achter haar doet Jasper verwoede pogingen om het zware anker over de boordrand te tillen, zonder weer door z'n rug te gaan.

DONNA (CONT.)

Al dat gestress en gejaag. Wat doen we onszelf toch aan?!

JASPER

Eén-twee... Nog een keer.

DONNA

Dit is het echte leven.

Haar mobiel gaat.

KANTOOR: Babette ijsbeert door de kamer en praat in haar mobiel.

BABETTE

Met mij. Hoe gaat het daar?!

DONNA (V.O.)

Het is hier zó mooi. Echt jammer dat je er niet bij bent.

Babette zwijgt.

BOOT: Donna ratelt enthousiast verder.

DONNA (CONT.)

Ik ben eigenlijk helemaal niet zo'n natuurmens. Maar dit is echt genieten. Bijna jammer dat we straks alweer in Urk zijn.

Jasper heeft het anker nu op de looprand gekregen en schuift hem met moeite verder. Het valt Donna op dat het aan de andere kant van de lijn wel erg stil is.

DONNA (CONT.)

Hoe is het met jou?!

KANTOOR: Babette leunt tegen haar bureau.

BABETTE

Stel dat jij niet had mee gewild op jullie wereldreis. Was Jasper dan alleen gegaan?!

BOOT: Donna voelt zich door deze vraag overvallen. Ze kijkt even achterom naar Jasper. Die zit uit te blazen en kijkt naar het anker naast zich.

DONNA

Ja.

Het is even stil.

DONNA (CONT.)

Maar uiteindelijk was hij weer teruggekomen.

KANTOOR: Babette staart voor zich uit. Stilte.

DONNA (V.O., CONT.)

Babette?! Ben je daar nog?

BABETTE

Ik heb me nog nooit door iemand laten vertellen wat ik moet doen. Hoe goed is een relatie eigenlijk als de ander je voor het blok probeert te zetten?!

DONNA

Dat kun je alleen zelf bepalen.

Stilte.

BABETTE

Ik heb me al die jaren rot gewerkt en waarom?! Om hierop uit te komen?! Als moeder ben ik al mislukt. Misschien moet ik mijn relatie dan ook maar opgeven.

DONNA

Dat wil je toch niet?!

BABETTE

Dit wil ik ook niet.

De parketwacht komt de kamer binnen.

PARKETWACHT

Mevrouw van Woensel?! Bent u zover?

Babette is in tweestrijd.

BOOT: Jasper geeft het anker een laatste zet en het verdwijnt overboord in de golven... met de hele ketting die eraan vastzat: takketakketakketakke.

JASPER

(*Binnensmonds*) Fuck! Fuck-fuck-fuck!

Hij staart glazig naar het water.

22 EXT. BOOT / KUIP / MIDDAG 1

Op het voordek zit een verslagen Catherina naast een verkleumde Walter. Een troosteloos gezicht met daaronder: de loveboat-tune. Walter heeft zijn trui aan haar gegeven en draagt zelf alleen een shirt. Iedere zin in seks is verdwenen. Walter kijkt over het water uit en Catherina kan zich niet langer inhouden:

CATHERINA

Spring maar.

Walter kijkt haar aan.

CATHERINA (CONT.)

Dat wil je toch?! Springen en hard wegzwemmen. Zover mogelijk bij mij vandaan.

Walter wil iets tegenwerpen, maar Catherina gaat verder:

CATHERINA (CONT.)

Ik zie het toch. Ik voel het. Als ik je wil aanraken. Die aarzeling. Alsof er een muur tussen ons in staat.

Walter zwijgt.

CATHERINA (CONT.)

Nou, spring dan! Dan is het tenminste duidelijk. Of durf je niet? Moet ik springen. Is alles dan opgelost?

WALTER

Catherina...

CATHERINA

Waarom heb je niet het lef om te kiezen?!

WALTER

Ik heb gekozen. Ik zit hier toch?!

CATHERINA

O ja! Maar niet met je hoofd!

WALTER

Ik heb een huis voor je gebouwd.
Ik heb Ursula de deur uit gezet.
Wat wil je nou nog meer?!

CATHERINA

Ik wil dat je naar me verlangt als

je in het buitenland zit. Dat je jezelf moet dwingen om me niet ieder uur te bellen. Dat je me de mooiste, meest sexy vrouw ter wereld vindt.

Walter kijkt naar Catherina die tegen haar tranen vecht.

CATHERINA (CONT.)

En dat je langs de avondwinkel gaat voor een reep chocola, als je laat thuiskomt. Melkchocola met stukjes karamel, omdat je weet dat ik daar zo dol op ben. Dat je iedere ochtend wakker wordt met een glimlach op je gezicht, omdat ik naast je lig. Dat je van me houdt!

WALTER

(Zwakjes) Dat doe ik ook.

CATHERINA

Waarom voel ik het dan niet?!

Walter weet niet wat hij moet zeggen. Beiden kijken zwijgend uit over het water.

23 INT. BOOT / VOORONDER / MIDDAG 1

Alex en Stefan liggen nog steeds languit op bed en staren naar het plafond.

ALEX

Toen ik in Parijs zat, deelde ik een appartement met een meisje. Ze leek sprekend op Celine.

Stefan kijkt opzij naar Alex.

ALEX (CONT.)

Niet alleen qua uiterlijk. Maar ook in haar doen en laten. Ze ging altijd recht op haar doel af. Wist precies wat ze wilde. Niet zo'n twijfelaar als ik.

Stefan kijkt verliefd naar haar en glimlacht.

ALEX (CONT.)

Ik vond haar leuk. Maar we waren ook concurrenten van elkaar. En zij won altijd. Ze was gewoon net iets mooier, zelfverzekerder en

ambitieuzer. Zij kreeg de grootste opdrachten. En toen ik een vriendje had, pakte zij hem af. Het was al weken aan de gang was, toen kwam ik er pas achter.

Stefan slaat zijn arm om haar heen.

STEFAN

Wat een trut!

ALEX

Ja, precies.

Stilte. Stefan laat zich weer terugvallen op het bed.

STEFAN

We moeten het haar vertellen.

Stilte.

ALEX

Ik ga wel met haar praten.

Ze stapt uit bed. Een plonsgeluid.

ALEX (CONT.)

Hè? Het is hier helemaal nat.

24 INT. RECHTBANK / RECHTZAAL / MIDDAG 1

CROSS: 25 EXT. AMSTERDAM / SPEELTUIN (VIDEOBEELDEN)

VIDEO: amateuristisch schokkerige beelden van een jongetje van vier, dat speelt in een speeltuin. Hij klimt op de trap van een kleine glijbaan.

BUURVROUW (O.S.)

(Ingetogen) Ik zag ze vaak op straat spelen. Het waren leuke, vrolijke jongetjes. De oudste kon net fietsen.

Het jongetje zwaait vrolijk naar de camera en glijdt naar beneden.

RECHTZAAL: een volkse vrouw kijkt met een ernstig gezicht voor zich uit.

BUURVROUW (CONT.)

Hij had zo'n grappig rood fietsje met van die zijwieltjes. Ik vroeg wel eens waar hij naartoe ging en dan zei hij heel serieus: 'ik ga

naar mijn werk.'

VIDEO: hetzelfde jongetje zit in een zandbak en heeft met een emmertje een aantal zandtaartjes op een rijtje gemaakt.

OFFICIER (O.S.)

Heeft u nooit gemerkt dat er problemen waren?! Dat het niet goed ging met uw buurvrouw?!

RECHTZAAL: Opeens zien we Babette die met een strak gezicht zit te luisteren.

BUURVROUW (O.S.)

Nee.

Het is even stil.

BUURVROUW (CONT.)

Er was weinig contact. Toen de jongste werd geboren, wilde ik graag op kraamvisite komen, maar dat is er nooit van gekomen.

Babette kijkt naar de verdachte die naast haar advocaat in de beklaagdenbank zit. Een jonge vrouw van dezelfde leeftijd als Babette.

BUURVROUW (CONT.)

Ze had het altijd heel druk.

OFFICIER

Dank u wel. De volgende graag.

VIDEO: Op het scherm verschijnt het jongste kind van twee jaar. Het jongetje zit op het gras en speelt met een plastic bal.

RECHTZAAL: Babette krijgt een klap in haar gezicht.

OPPAS

...Ik paste drie dagen per week op de kinderen. Uiteindelijk ben ik daarmee gestopt. Mevrouw Poppelaars bleef vaak uren langer weg dan afgesproken en daar kregen we ruzie over.

Het is even stil. Babette probeert zich te herstellen.

OPPAS (CONT.)

De kleintjes wilden niet dat ik wegging. Ik hoor nog het stemmetje van Sam. 'Ik wil met jou trouwen.'

De oppas kijkt naar de videobeelden en raakt overmand

door verdriet. Babette is zichtbaar aangedaan en vecht tegen haar tranen.

OPPAS (CONT.)

Hij kon al goed praten. Noemde mij
mama. Ik hoor nog dat hoge stemmetje.
Zo'n vrolijk, levenslustig jongetje.

Stilte. Babette is in tranen. Eén van de rechters kijkt bezorgd naar haar.

RECHTER 1

Wilt u een glaasje water?!

Babette knikt. De rechter schenkt een glaasje water voor haar in.

RECHTER 1 (CONT.)

Wilt u dat we de zaak schorsen?!

Stilte.

BABETTE

Nee. Nee.

26 EXT. BOOT / DEK / MIDDAG 1

Allemaal met een biertje in de hand staan Jasper, Walter en Stefan de waterkaart van het IJsselmeer te bestuderen, terwijl Donna hem met grote ogen aanstaart. Ze kan het niet helemaal bevatten.

DONNA

Dus de motor is kaduuk, het anker
overboord en de boot loopt vol water?

Zonder van de waterkaart op te kijken:

JASPER

Ja, en de radio doet het ook niet.

STEFAN (TEGEN JASPER)

Da's logisch. Zonder motor wordt de
accu niet opgeladen.

Donna zoekt steun bij de zijstagen. Achter haar verschijnt het emmertje van Catherina, die steeds een plens hooswater overboord gooit.

DONNA

Maar Urk dan, het visrestaurant?!

WALTER

(Ironisch) Bel even dat we iets

later komen.

DONNA

(Paniekerig) Moeten we geen zwem-
vesten aan? Of iemand bellen. De
politie!

JASPER

En dan?! We weten zélf niet eens
waar we zitten!

Dat schiet bij Donna helemaal in het verkeerde keelgat.

DONNA (TEGEN JASPER)

(Onthutst) Hoe moeilijk kan het
zijn?! Van Enkhuizen naar Urk?!

Jasper reageert niet en kijkt samen met Walter en Stefan
op de waterkaart en dan weer naar de oever aan de horizon
om zich te oriënteren.

DONNA (CONT.)

Als dát al niet lukt, hoe wil je
dan naar Normandië of weet-ik-veel
de Kaapverdische eilanden. Dit is
het IJsselmeer, een MEER, geen zee,
geen oceaan, een meer!

Jasper reageert niet en wijst iets aan op de kaart.

JASPER (TEGEN WALTER & STEFAN)

Daar zie je ook zo'n landtong.

DONNA

Wat sta je daar nou met die kaart?!
Die gaat ons echt niet redden, hoor!

Jasper wijst naar de landtong en de mannen kijken
richting horizon.

STEFAN

Het lijkt wel een eiland.

JASPER

Laat eens kijken.

Jasper pakt zijn verrekijker en tuurt aandachtig. Donna
kijkt in ongeloof toe.

DONNA

Ja hoor, wij gaan weg van alle
beslommeringen en verplichtingen.
We rukken ons los van het
beklemmende leven. Voor ons geen

bureaucratisch geneuzel meer.

JASPER (TEGEN STEFAN)

(Verbaasd) Ja, je hebt gelijk.

DONNA (VERVOLGT)

En meneer regelt alles. Hij bouwt de boot, stippelt een tocht uit, zorgt voor de juiste uitrusting. Geweldig. Alles onder controle. Laat het maar aan hem over.

Jasper laat de verrekijker zakken en bestudeert opnieuw de kaart.

JASPER

Wat gek. Staat helemaal niet op de kaart.

Donna is niet meer te stuiten. Walter en Stefan wisselen een blik.

DONNA (VERVOLGT)

Altijd enthousiast zijn, hem blijven steunen, vooral als het tegenzit. Goed, dan doe je dat en wat is het resultaat?!

Ze graait de waterkaart uit Jaspers handen en kijkt hem indringend aan.

DONNA (CONT.)

Dat je verder uit koers bent, dan je ooit in je leven hebt gezeten!

Als door een wesp gestoken:

JASPER

Ach mens, doe niet zo dramatisch!

Hij houdt Donna de vuurpijl voor.

JASPER (CONT.)

Hier. Ik hoef deze maar af te steken en alles is opgelost.

27 INT. BOOT / VOORONDER / MIDDAG 1

Alex schraapt met een emmer water uit de kiel en geeft de emmer door aan Catherina, die op de trap zit en het hooswater naar buiten gooit.

CATHERINA

Hoe voelt dat nou?!

Alex kijkt Catherina aan.

ALEX

Wat?!

CATHERINA

Om hier met Stefan te vrijen. In deze romantische omgeving.

Alex voelt zich opgelaten.

CATHERINA (CONT.)

Champagne. Lekkere hapjes. Het kan niet op. En je beste vriendin die thuis zit en van niks weet. Geniet je daarvan?!

ALEX

(Zacht) Hou alsjeblieft op.

Catherina geeft de lege emmer terug aan Alex.

CATHERINA (VERVOLGT)

Goed voor je zelfvertrouwen. Ben je opeens superieur omdat je haar vriend hebt afgepakt. Eigenlijk nog beter dan de seks, hè?!

Alex zwijgt en schraapt opnieuw water uit de kiel.

CATHERINA (CONT.)

Is dat waar je aan denkt, als jullie het doen?! Het gezicht van Celine, die nog niet weet dat ze wordt belazerd. Maar wel voelt dat er iets niet goed zit?!

Alex laat per ongeluk de emmer uit haar handen vallen. Catherina heeft duidelijk een zere plek geraakt.

CATHERINA (CONT.)

Lang niet zo spannend als Stefan nog vrij zou zijn, hè?! Als je hem gewoon zou kunnen hebben. Zou veel te makkelijk zijn geweest.

ALEX

(Zwakjes) Zo is het niet.

CATHERINA

Hoe is het dan wel?

Stilte.

CATHERINA (CONT.)

Ik kan je precies vertellen hoe Celine zich voelt. (*Fel*) Hoe het is om gek te worden van onzekerheid. Om aan de zijlijn te moeten staan toekijken hoe je vent je belazert.

Alex weet niet wat ze moet zeggen.

CATHERINA (CONT.)

Je voelt het. Je weet het. En er is niets wat je er tegen kunt doen. Want hoe meer je probeert om hem terug te krijgen, hoe verder je hem van je afduwt.

De boot begint een beetje heen en weer te wiebelen. Alex en Catherina hebben het niet in de gaten.

CATHERINA (CONT.)

En ondertussen hoeft zij alleen maar af te wachten tot hij naar haar toekomt. Eigenlijk wil je nog maar één ding. Haar kop eraf.

BAMM! Het schip stopt abrupt met varen. Catherina doet moeite om niet van het trapje te lazeren. Stefan steekt zijn hoofd door het luik naar beneden.

STEFAN

We zitten vast.

28 EXT. BOOT / DEK & OEVER / MIDDAG 1

Vlakbij een verlaten oever is de boot aan land gelopen. Walter staat op de voorstevan en probeert zich te oriënteren. Stefan komt bij hem staan. Jasper staat te graaien in het krat met reparatiematerialen, terwijl Donna een woedende tirade tegen hem afsteekt.

DONNA

Wat heb je in godsnaam al die weken in de achtertuin gedaan?! Een wrak! Je hebt een wrak in elkaar gezet! Een drijvende doodskist.

JASPER

Dat kan nog leuk worden als we straks met windkracht tien op de Atlantische Oceaan zitten. Zodra er eventjes iets misgaat, raak jij al in paniek.

Hij heeft de vuurpijl in een lege champagnefles opgesteld en zoekt nu koortsachtig naar een aansteker.

DONNA

Eventjes iets misgaat?! Eventjes iets misgaat?! We mogen blij zijn als we deze dag overleven!

JASPER

Aan jou heb ik anders ook weinig! Je zou ook mee kunnen denken! Maar nee, mevrouw loopt alleen maar rond met toastjes en champagne alsof dit een luxe cruise is!

DONNA

(Woedend) Hoor wie het zegt! TV, magnetron, zelfs een dvd-speler! Ons halve huis heb je leeggehaald om te zorgen dat het je hier aan niets ontbreekt!

JASPER

Voor wie denk je dat ik dat heb gedaan?! Voor jou! Omdat...

DONNA (ONDERBREEKT)

Voor mij?! Ga toch weg! Die TV staat hier alleen omdat jij Studio Sport niet kunt missen!

Jasper heeft eindelijk een aansteker gevonden en probeert de lont aan te steken.

JASPER

Nee, omdat ik straks geen zin heb in dat oeverloze geklaag van jou!

DONNA

Daar hoeft je niet bang voor te zijn, want ik zet nooit meer een voet aan boord!

Jasper gebaart demonstratief richting voorstevan, waar Walter met behulp van Stefan op de oever probeert te klimmen.

JASPER

Ga maar, hoor, ik hou je niet tegen. Dan zorg ik wel dat ze hiernaartoe komen.

En met die woorden steekt hij de vuurpijl aan. Een hevig

gesis. Iedereen kijkt verwachtingsvol toe en dan fladdert de pijn met een zielig boogje in het water.

DONNA

Was toch neuroloog gebleven.

29 INT. RECHTBANK / RECHTSZAAL / MIDDAG 1

Babette zit achter haar tafel en kijkt naar de advocaat van de verdachte en de officier van justitie, die met elkaar aan het bakkeleien zijn.

ADVOCAAT

Mijn cliënte, zo is door twee psychiaters bevestigd, leed na de geboorte van haar dochter aan een postnatale depressie.

OFFICIER

Het verhaal van de wanhoopsdaad. U valt in herhaling.

ADVOCAAT

Ik probeer u op de feiten te wijzen.

Babette lijkt volledig in zichzelf gekeerd, maar ziet vanuit haar ooghoeken hoe Max binnenkomt.

OFFICIER

En ik wil ú graag nogmaals wijzen op de verklaring van Dr. Ter Horst, die stelt dat...

BABETTE (ONDERBREEKT)

Mijnheer de Officier. Is je eigen kinderen ombrengen niet altijd een wanhoopsdaad?!

Iedereen kijkt verbaasd naar Babette. Stilte.

BABETTE (CONT.)

U baseert uw pleidooi op rapporten die elkaar tegenspreken. Maar wat weet u nu eigenlijk echt over deze moeder?

Max staat met grote bezorgdheid toe te kijken. Hij loopt richting officier en gaat achter hem staan.

RECHTER 1 (TEGEN BABETTE)

(Gealarmeerd) Waarde collega -

BABETTE (ONDERBREEKT)

Weet u wat er gebeurt met een vrouw als zij bevallen is van een kind? Hoe er van je wordt verwacht dat je onmiddellijk wordt overspoeld door moederliefde, terwijl je alleen maar spijt en machteloosheid voelt, omdat je hele leven overhoop is gehaald?! En hoe je jezelf daarom haat?! Heeft u enig idee wat er dan door je heengaat?

Max buigt zich voorover naar de officier en fluistert hem iets in. Stilte.

RECHTER 1

Ik stel voor dat de verdediging haar pleidooi afrondt.

OFFICIER (TEGEN BABETTE)

Mevrouw de rechter, ik weet dat dit hoogst ongebruikelijk is, maar zou ik u alstublieft even onder vier ogen kunnen spreken?!

30 INT. BOOT / VOORONDER / MIDDAG 1

Catherina zit zachtjes huilend op het bed in het vooronder. Donna zit tegenover haar op het trapje.

CATHERINA

Ik heb alles geprobeerd. Alles. En nu heb ik het gevoel dat ik geen kant meer op kan.

DONNA

Dat kan niemand van ons op dit moment.

Het is even stil. Donna weet niet hoe ze Catherina moet troosten en houdt haar maar het blad met toastjes voor.

DONNA (CONT.)

Hier, neem nog een toastje.

Catherina neemt een toastje en propt het in haar mond.

CATHERINA

Hij had gewoon terug moeten gaan naar Ursula.

Donna kijkt Catherina verbaasd aan.

CATHERINA (CONT.)

Dan had hij naar me verlangd, want zo werkt het toch?! Vrouwen zijn pas leuk voor een man als ze er net niet bij kunnen.

Deze logica ontgaat Donna.

CATHERINA (CONT.)

Zodra je iemand hebt, kun je hem alleen nog maar kwijtraken.

Het is even stil. Catherina staart voor zich uit.

CATHERINA (CONT.)

Ik ga hem verliezen. Het is afgelopen. Ik voel het. Dat kan ik toch niet zomaar laten gebeuren?!

DONNA

Zie het niet als een einde. Maar als een nieuw begin.

CATHERINA

Een nieuw begin van wat?! Weer alleen zijn en wachten tot de volgende me opraapt?! Is dat m'n leven?! Ben ik weer terug bij af.

DONNA

Je hebt ons toch nog.

Stilte.

CATHERINA (CONT.)

Ik had het kunnen weten. Die hele eerste ontmoeting was al gebaseerd op een misverstand.

Donna slaat troostend haar arm om Catherina heen. Zwijgend zitten ze bij elkaar. Dan klinkt er een brommend geluid: de motor slaat weer aan.

31 INT. RECHTBANK / KANTOOR BABETTE / MIDDAG 1

Het verbeterd gezicht van Babette, terwijl de stem van de officier klinkt.

OFFICIER

Mevrouw, uw privé-leven gaat mij niet aan. Ik zie alleen wel dat deze zaak u meer raakt dan misschien goed is.

BABETTE

U bedoelt dat u bang bent om deze zaak te verliezen?

OFFICIER

(Kalm) Nee, daar gaat het niet om. Deze zaak verdient een goede uitspraak.

BABETTE

Dat deze zaak mij niet onberoerd laat, betekent niet dat u aan mijn beoordelingsvermogen hoeft te twijfelen.

De officier aarzelt een moment.

OFFICIER

U bent momenteel niet in staat om voor uw dochttertje te zorgen. Dat moet heel erg moeilijk voor u zijn. En ik kan me voorstellen, dat u niet helder naar deze zaak kunt kijken, terwijl u met uw gedachten bij uw eigen kind bent.

Deze woorden zijn een dolkstoot in Babettes rug.

BABETTE

Hoe komt u hierbij?

Stilte.

BABETTE (CONT.)

Heeft u dit van Max?

OFFICIER

U moet het toch met me eens zijn dat uw optreden in de rechtszaal vragen oproept. U laat u leiden door uw emoties.

BABETTE

(Fel) Voor jullie is dit gewoon een zaak. Eén van de vele.

OFFICIER

Dat is het toch ook?! Gewoon een zaak.

Babette zwijgt.

OFFICIER (CONT.)

Maar u betreft dit op uw
persoonlijke leven.

Stilte.

OFFICIER (CONT.)

Ik moet u verzoeken om terug te
treden als rechter. Ik wraak u.

BABETTE

(*Verbijsterd*) Dat meent u niet.

De officier wil reageren.

BABETTE (CONT.)

Ik ben hier wekenlang mee bezig
geweest. Het vooronderzoek, de
getuigenverklaringen, de rapporten.
Ik ken ieder detail. Dit kunt u
niet doen.

OFFICIER

Het spijt me.

Babette staat machteloos.

32 EXT. BOOT / DEK & OEVER / MIDDAG 1

Walter staat tot zijn middel in het water met een stuk
plastic in zijn handen, dat hij heeft losgetrokken van de
schroef. Daardoor kon de motor weer aanslaan.

WALTER

(*Opgetogen*) Een simpel stuk
landbouwplastic! Dat hou je toch
niet voor mogelijk!

Jasper staat op de boot en steekt zijn duim naar hem op.
Naast hem legt Stefan juist de onderwaterkit terug in het
krat en droogt z'n handen af.

STEFAN

Zo. Die kielnaad zit dicht.

JASPER

Okee jongens! Dan kunnen we weer.

DONNA (O.S.)

Ben benieuwd voor hoelang.

Vanuit het vooronder komt Donna weer aan boord en wordt
gevolgd door Catherina die haar tranen inmiddels heeft
weggeveegd. Stefan gaat naast Alex op het voordek zitten

en slaat zijn arm om haar heen. Walter duwt de boot af en steekt zijn hand op naar Catherina om weer aan boord te kunnen klimmen.

WALTER

Cath?!

Catherina reageert niet. Donna kijkt haar vragend aan.

WALTER (CONT.)

Doe nou niet zo kinderachtig!

Hij probeert dan maar zelf aan boord te komen. Maar in één beweging trekt Catherina de boom los uit een staag en zwaait er vervaarlijk mee heen en weer.

CATHERINA

Zwem maar naar Ursula.

Walter kijkt Catherina geschrokken aan. Op het voordek draait Alex zich om en wisselt een blik met Donna: moeten we niet ingrijpen?!

WALTER

Jasper?! Help me, alsjeblieft.

Hij steekt zijn handen uit naar Jasper en die maakt aanstalten om hem te helpen, maar Catherina richt haar boom naar Jasper.

CATHERINA (TEGEN JASPER)

Hou je d'erbuiten!

Jasper trekt zich snel terug naar z'n roer. Walter probeert kalm te blijven.

WALTER

Doe niet zo raar. Help me nou.

CATHERINA

(Rustig) Alleen als je me ten huwelijk vraagt.

Walter weet niet wat hij hoort. De anderen kijken Catherina verbijsterd aan.

WALTER

Pardon?!

CATHERINA

Je hebt me wel gehoord.

Walter staart Catherina ongelovig aan en schiet in de lach.

JASPER

Is dit een grap?!

DONNA

Nee. Ik geloof het niet.

De afstand tussen Walter en de boot wordt steeds groter.

WALTER

Maar schat...

CATHERINA

Het is trouwen of verzuipen.

DONNA

Cath, is dit niet een beetje...

WALTER

Okee... Okee... Wil je met me trouwen?

Het blijft even stil. Catherina doet alsof ze het in overweging neemt.

CATHERINA

Ja, dat wil ik wel.

Iedereen is met stomheid geslagen.

33 EXT. AMSTERDAM / BUMPER / AVOND 1

Stadsbeelden van Amsterdam. De avond is zojuist gevallen. De zon is bijna onder. In het park zit een verliefd stel bejaarden hand in hand op een bankje. Een verkoper van een bloemenstal ruimt op. Voor een supermarkt koopt iemand een laatste krantje van een dakloze. Automobilisten toeteren voor een vrachtwagen die de straat blokkeert. Straatlantaarns springen aan.

34 INT. BERLAGE / AVOND 1

Uitgeteld en onderuitgezakt zitten Babette, Donna en Alex op de bank.

DONNA (TEGEN BABETTE)

En wat nu?

BABETTE

Ik weet het niet. Geen flauw idee.

Ze leegt haar glas.

BABETTE (CONT.)

Alsof alles onder m'n handen afbrokkelt.

DONNA

Net als onze boottocht. Je gaat voor
het perfecte en dit is wat je krijgt:
een grote afgang. Een fiasco.

CATHERINA (O.S.)

Op de mooiste dag van m'n leven!

Stralend staat Catherina naast hen met een nieuwe fles
wodka en lime en schenkt de glazen weer vol. Vanaf de
bank kijken de drie vriendinnen haar ongelovig aan.

DONNA

Dat meen je toch niet?

CATHERINA

Jawel. Ik trakteer.

ALEX (TEGEN BABETTE)

Walter heeft haar ten huwelijk
gevraagd.

BABETTE

Zo!

Catherina glimlacht bij de herinnering:

CATHERINA

Midden op het IJsselmeer onder de
stralende hemel met overal vogels
om ons heen...

DONNA (VERVOLGT)

En water tot aan zijn lippen.

Babette kijkt haar verbaasd aan.

ALEX (TEGEN BABETTE)

(Grinnikend) Catherina stond te
zwaaien met zo'n stok boven z'n hoofd.
Voor als hij iets verkeerd zei.

Er verschijnt een enorme grijns op Babettes gezicht.

CATHERINA (TEGEN ALEX)

Waarom maak jij andermans geluk
toch steeds kapot?

Ook Donna begint te lachen.

DONNA

Kom op, Cath. Het was niet echt
romantisch.

CATHERINA

Hij heeft het gevraagd! Daar gaat het om.

DONNA

Omdat hij geen andere keus had.
Zelfs ik had jouw hand gevraagd op dat moment.

Catherina wil nog iets tegenwerpen, maar begint nu zelf het absurde van de situatie in te zien.

ALEX

Trouwen of verzuipen, zei ze.

Babette schiet in de lach en nou verschijnt er ook een grijns bij Catherina.

CATHERINA

Ja, ik dacht: laat ik maar duidelijk zijn.

BABETTE

O, Cath! Hoelang houdt dat stand, zo'n huwelijk? Of ga je hem nou altijd bedreigen met een stok?

Alle vier liggen ze in een deuk. Maar dan komt Celine aanlopen. De vrolijkheid ebt ogenblikkelijk weg en de vriendinnen vallen stil.

CELINE

(Opgewekt) Leuke boottocht gehad?

Babette, Donna en Catherina kijken afwachtend naar Alex, die zich nerveus een houding probeert te geven. Haar blik blijft hangen op Catherina die haar toegrijnst.

CATHERINA

Opwindend. Toch, Alex?!

CELINE (TEGEN ALEX)

Sorry, dat ik zo hysterisch opbelde. Dat sloeg weer helemaal nergens op.

Alex knikt, maar ontwijkt haar blik. De vriendinnen kijken afwachtend toe.

CELINE (CONT.)

Stefan is weer thuis. Hij was bij een vriend om te klussen. En natuurlijk weer helemaal vergeten

om dat aan mij door te geven.

Dan kijkt Alex haar aan.

ALEX

(Aarzelend) Celine...

Iedereen kijkt naar Alex. Een gespannen stilte.

ALEX (CONT.)

Wil je... Iets drinken?!

CELINE

Lekker, een wodka lime.

Catherina schenkt een glas voor Celine in, terwijl Babette en Donna naar Alex kijken, die haar hoofd heeft laten zakken.

CELINE (CONT.)

Hé, ik heb een baan voor je. Een research-job bij RTV-2. Misschien niet helemaal wat je zoekt, maar je kunt er wel ervaring opdoen.

ALEX

O. Ja. Wat goed.

Ze glimlacht forceert en voelt alle blikken op zich branden.

35 INT. HUIS BABETTE / GANG / AVOND 1

Een tamelijk aangeschoten Babette komt de gang binnen. Max verschijnt vanuit de kamer.

MAX

(Bezorgd) Waar zat je nou?!

Babette reageert niet.

MAX (CONT.)

Babette... Je liet me geen keus.
Ik...

Babette haalt uit en geeft Max een klap in zijn gezicht, waar ze zelf van schrikt. Max kijkt haar zwijgend aan. Het is even stil.

BABETTE

Bedankt. Jij hebt mijn carrière verknald. Al mijn collega's, iedereen weet het: ik ben een emotioneel wrak.

Max wil reageren. Babette vecht tegen haar tranen.

BABETTE (CONT.)

Ben je nu trots op jezelf?!

MAX

(Rustig) Dit was de enige manier om
je te stoppen...

Babette begint spullen bij elkaar te graaien, wat kleren,
een boek, haar tas.

MAX (CONT.)

Om jou wakker te schudden.

Babette loopt de kamer uit naar de gang. Max gaat achter
haar aan. Babette komt weer terug met een weekendtas.

MAX (CONT.)

Ook al wist ik dat je kwaad zou
zijn. Dat ik je misschien zelfs
kwijt zou raken.

Babette pakt een weekendtas en propt er de spullen in.

MAX (CONT.)

Waar ga je heen?!

BABETTE

Weg.

Voordat Max nog iets kan zeggen, is Babette al weggelopen
en trekt de voordeur achter zich dicht.

36 INT. BERLAGE / AVOND 1

Alex zit moederziel alleen aan een tafeltje voor zich uit
te staren.

DONNA (O.S.)

Dit kan ons allemaal gebeuren, dat
weet je toch, hè?

Alex kijkt opzij naar Donna, die naast haar komt zitten.
Donna slaat haar arm om Alex heen en die kan haar tranen
niet bedwingen.

DONNA (CONT.)

Wat is nou goed en wat is fout?!
Was het maar zo simpel in de
liefde.

Alex staart voor zich uit. Stilte.

DONNA (CONT.)

Wat er gebeurt tussen jou en Stefan
is onvermijdelijk.

Alex glimlacht door haar tranen heen.

37 INT. HUIS CATHERINA / WOONKAMER / AVOND 1

Terwijl ze haar jas uittrekt, komt Catherina de woonkamer binnen. Daar zit Walter een beetje ongemakkelijk op haar te wachten.

WALTER

Zeg, zo'n boottocht. Dat kunnen wij
toch ook doen voor onze
huwelijksreis?! Bijvoorbeeld langs
de Griekse Cycladen. We pakken
eerst het vliegtuig naar Athene,
daar huren we een jacht. En dan
varen we-

CATHERINA (ONDERBREEKT)

Je hoeft niet met me te trouwen

Walter kijkt Catherina aan.

CATHERINA (CONT.)

Het was belachelijk om je zo onder
druk te zetten. Vergeet het gewoon.

Een korte stilte.

WALTER

Je komt er nu niet meer onderuit.

Catherina kijkt hem niet begrijpend aan. Walter
glimlacht.

WALTER (CONT.)

Als ik niet had gewild, had ik je
nooit gevraagd. Ook al stond ik tot
mijn nek in het water.

Hij pakt Catherina's hand.

WALTER (CONT.)

Ik wil dat jij mijn vrouw wordt.

CATHERINA

(Overrompeld) Echt?

AFTITELING**38 TAGSCENE INT. HUIS DONNA / WOONKAMER/ AVOND 1**

Aangeslagen zit Jasper op de bank scheepsknopen te leggen. Donna komt vanuit de keuken naar hem toe en zet een glas wijn voor hem neer.

DONNA

Voor een eerste keer hebben we het toch helemaal niet slecht gedaan?! Het had allemaal nog veel erger gekund.

JASPER

O ja?!

Donna gaat naast hem op de bank zitten.

DONNA

Er is in ieder geval niemand overboord geslagen. En we hebben geen brand gehad.

JASPER

Da's waar. En we zijn niet tegen een ander schip aangevaren.

DONNA

Niemand is zeeziek geworden.

JASPER

Ook geen mouterij.

Beiden grinniken.

DONNA

Catherina heeft Alex niet vermoord.

Ze gieren opeens van het lachen.

JASPER

Eigenlijk was het een groot succes.

Hij slaat liefdevol een arm om Donna heen en zij nestelt zich tegen hem aan.